

[Udenrigsministeren]

som sagt ikke er opstillet et eneste stykke vestligt våben endnu.

Så er der nej til neutronbomben. Her er den danske modstand mod produktion af neutronvåbenet uændret, og det siger sig selv, at Danmark i overensstemmelse med vor atomvåbenpolitik fortsat siger nej til at modtage dette våben.

Angående regeringens generelle holdning i internationale sammenhænge til forslag om nedrustningsforanstaltninger på kernevåbenområdet siger det sig selv, at sådanne forslag må bedømmes konkret og i lyset af udviklingen af konventionelle våben og styrkeforholdet i det hele taget.

Så er der det tredje punkt, det, der går på nej til at bruge atomvåben først. Dertil vil jeg først sige, at NATO-alliancens strategi om fleksibel gengældelse udelukkende er defensiv, og atomvåbenet har kun én funktion: at afskrække og dermed hindre krig under enhver form, konventionel eller på anden måde.

Jeg har med interesse fulgt den debat, der i USA startede med en artikel af fire kendte amerikanere, og jeg har også noteret deres synspunkt om, at afståelse fra førstegangsbrug må indebære en yderligere opbygning af de vestlige konventionelle våben.

Regeringen finder, at der er så mange sider af problemet, som må undersøges, før man kan drage endelige konklusioner.

Det fjerde punkt er nej til kemiske våben, og her er regeringen imod ethvert skridt, der kan føre til oprustning på det kemiske område. Vi støtter derfor aktivt bestræbelserne på at nå frem til en bindende aftale om forbud mod udvikling, produktion og oplagring af kemiske våben som et supplement til Genèvekonventionen af 1925, der jo alene indeholder et forbud mod anvendelse af disse våben. USA og Sovjetunionen har gennem flere år forhandlet om principperne for en aftale, men især en løsning på kontrolproblemerne synes at være vanskelig. Nedrustningsudvalget i Genève har imidlertid indledt udarbejdelsen af et konventionsudkast.

Det femte punkt er nej til udenlandske tropper og depoter. Såvel forsvarsudvalget som folketinget er blevet underrettet om den aftale, der i 1976 blev indgået mellem Danmark og USA om støtte til amerikanske flyforstærkninger. Påstanden om, at der herved er sket en undergravning af den hidtidige

officielle base-, depot- og atompolitik, må afvises.

Regeringen godkendte den 16. marts d.å. den forstærkningsplan, der er opstillet fra SACOEURs side, og som indeholder forslag vedrørende allierede forstærkninger til Danmark. Forsvarsministeren har efterfølgende orienteret forsvarsudvalget og det udenrigspolitiske nævn herom. Forespørgselsdebatten om forstærkningsplanen viste i øvrigt, at der er et meget betydeligt politisk flertal for regeringens politik på dette område.

Endelig er der punkt 6: ja til atomvåbenfri zone i Norden. Regeringens stilling er også her klar. Vi vil arbejde for indførelse af en sådan zone. Realiteten er imidlertid, at tanken om en formalisering af den allerede eksisterende atomvåbenfri tilstand i Norden alene giver mening, hvis det sker som et led i en bredere europæisk ordning, som vedrører atomvåben på begge sider af skillelinjen i Europa. Spørgsmålet har derfor nær sammenhæng med forløbet af INF-forhandlingerne og for så vidt også med SALT- eller START-forhandlingerne, der forhåbentlig kan genoptages inden længe.

Vi finder fra regeringens side, at forslaget er unødvendigt, og derfor må regeringen afvise det.

Lasse Budtz (S):

Den foregående debat har jo med al ønskelig tydelighed demonstreret socialdemokratiets holdning til oprustningen, og jeg skal selvfølgelig ikke gentage alle argumenterne. Vi så gerne alle atomare mellemdistanceraketter i Europa fjernet, og vi har derfor støttet det amerikanske forslag ved Genèveforhandlingerne; jeg tør måske endda sige, at vi har været med til at inspirere forslaget. Det går jo ud på, at Vesten afstår fra at opstille sine mellemdistanceraketter, der alligevel tidligst kan blive færdige i slutningen af næste år, hvis Sovjet fjerner deres ca. 300 SS-20 raketter. Kan det ikke lade sig gøre, må Vesten stræbe efter et såkaldt loft over antallet af raketter og et loft ansat så lavt som muligt.

Socialdemokratiet har ligesom regeringen ikke overraskende for længst sagt nej til neutronbomben, og vi har selvfølgelig også sagt nej til kemiske våben af enhver art. En afvisning af førstegangsbrug af atomvåben må vi